

Lumina Satelor

Foale săptămânală pe

On. Red. «Transilvania»
Loco (str. Șaguna 6) Schimb

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an 20—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

AN

se primesc la administr. Mitropoliei 45

PREȚUL

Un șir petit 3 Lei pentru o săptămână de mai multe ori se dă

„Lumina Satelor“

„I se acum de aproape un an de zile și într'un an s'a făcut una din cele mai plăcute și mai cu drag cetite gazete pentru popor. «Lumina Satelor» place oamenilor pentru că nu face politică de partid și n'a intrat și nu va intra în cătania nici unui partid politic, ci stă deasupra tuturor partidelor și spune adevărul tuturor, înmuindu-și peana în dragostea de neam, de adevăr și dreptate. «Lumina Satelor» place apoi pentru că are ceva în ea din sufletul neamului nostru: are duhul cel creștinesc și românesc în care se scrie. Dar mai ales place «Lumina Satelor» pentru că ea s'a pus în slujba vestirii evangheliei lui Hristos, s'a pus în slujba cea frumoasă a luminării, a îndreptării și a mântuirii omului prin cuvântul lui Dumnezeu.

«Lumina Satelor» nu strânge și nu duce cetitorilor ei fel de fel de găoci goale, ci ca albina cea harnică ea strânge și duce cetitorilor ei Duminecă de Duminecă mierea și hrana cea de lipsă pentru sufletul, inima și mintea lor. Dar «Lumina Satelor» a făcut și face această slujbă frumoasă de luminare cu mari jertfe sufletești și bănești pentru că cumplita scumpete de acum ne apasă și pe noi. Scoatem gazeta cu o pierdere de peste 35 mii Lei și ca să putem merge mai departe înainte pe drumul apucat, suntem siliți să ridicăm abonamentul începând cu anul nou așa:

Pe un an 55 Lei
Pe o jumătate de an 30 „
Pe un sfert de an . 15 „

Nu numai noi, ci toate gazetele au trebuit să și ridice abonamentul ca să poată ieși mai departe.

Cetitorilor! Nu vă scumpiți și nu vă spăriați pentru noul abonament. Pentru viitor avem planuri și mai mari pentru gazetă. Cel care iscălește aceste rânduri și scrie aproape toată gazeta, mai are încă multe de spus și de învățat, dar a așteptat mereu să se umple biserica gazetei de cetitori și ascultători ca să-și țină predicile cele mai bune și mai frumoase. Până când voi sta eu la gazeta aceasta, cu câtă sănătate și ajutor mă va învrednici Mântuitorul meu Hristos, mă pun chizeș abonaților că n'o să le pară rău de banii ce-i vor da pentru «Lumina Satelor».

I. Trifa.

Porunca papei dela Roma.

Cum au înțeles-o conducătorii bisericii unite — și cum o judecă poporul.

Arătasem într'un număr trecut ce jicnire dureroasă i-au adus vlădicii uniți Regelui nostru iubit, țării și întreg poporului românesc, când în loc să intre la slujba sfântă în Biserica încoronării dela Alba-Iulia, au stat afară «la ușă» în tovărășia vlădicilor papistași, de neam urguresc. Spuneam atunci că este datoria fiecărui creștin să străduiască din toate puterile sale, ca cei răătăciți, înșelați cu momeli și siliți cu puterea pela 1700, să fie aduși iarăși la calea cea adevărată, la legea străbună, la sânul bisericii ortodoxe, ca să fim iarăși o turmă și un păstor, dupăcum Dumnezeu ne-a ajutat să fim azi o țară și un singur neam.

Aspru ne-au certat pentru această dorință arzătoare a noastră domnii cari stau la cârmă bisericii unite. Dar noi nu scriam pentru domniile lor, căci știam noi bine că acei ce au crescut sub oblăduirea papei, acolo la Roma ori prin seminarile papistașe de aiurea, nu pot judeca altfel decum i-au învățat streinii. Noi scriam pentru poporul bun și cinstit, ortodox și unit deopotrivă, căci noi știam și cunoaștem că poporul nici după 200 și mai bine de ani n'a schimbat nimic în sufletul său. A rămas cu aceeași credință, cu aceeași slujbă în biserică, cu aceleași datini, cu aceleași obiceiuri de vie a românească și creștinească, pe lângă toată nevoia asupritorilor, de a schimba legea și cu ea firea poporului.

Și nu ne-am înșelat în popor. Iată judecata pe care ne-o face un Român ce se ține de biserică unită, din Craidorolț:

«Știam noi că porunca papei ca să trăiască preoții în bună înțelegere cu poporenii nu-i băgată în seamă de Episcopii noștri... acum la ziua măreață a încoronării Regelui și Reginei tuturor Românilor au băgat-o în seamă și n'au intrat la sfânta slujbă pentru că acumă iară era vorbă de oile care le păstoresc, și de aicea se vede că mai mult dau Episcopii uniți pe un străin decât pe noi Români din România Mare. Vlădicii uniți nu în fala și în ch-pul turmei Dsale sau înfățișat la ser-

barea cea mare, fără după telegrama trimisului papei și așa după cum le-au poruncit papa dela Roma, așa au făcut că în Biserica încoronării și la sfânta misă parte să nu iee, așa au și făcut. Durere. Am observat noi Români uniți mai de mult aceasta, căci cum ne păstoresc Păstorii și capi Bisericii unite».

«Acuma ce ieste noi nu știm, însă atâtea știm și am dori ca deputații în statul țării să strămute cât de îngrabă legile cari au fost făcute de unguri în treaba trecerii dela o confesiune la alta, adică și dacă vor trece toți numai două ori trei familii de vor rămânea, la cei ce vor rămânea le rămâne biserica, școala și toate averile bisericesti și școlare. Parlamentul să aducă un paragraf de lege așa în care să aibă drept clejenii (parohienii) dacă sunt în majoritate să treacă înapoi cu toate averile bisericesti și școlare la legea strămoșească. Dacă se schimbă legea și i-se dă poporului dreptul și libertatea, atunci de sigur noi și cu noi multe cleji vor face trecerea de mult dorită la religiunea ortodoxă și strămoșească de unde au fost destițiți de 200 de ani, și suntem siguri că vom avea păstori buni cum merită așa un neam ca noi Români».

Craidorolț, la 4 Decembrie 1922.

N. N., econom.

Iată aici judecata cinstită, pe care o rostește poporul unit însuși asupra unației și a susținătorilor ei! Cuvintele simple dar luminoase ale omului care ne scrie cele de mai sus arată și piedeca ce trebuie înlăturată ca întoarcerea «de mult dorită» la sânul Bisericii mame să se poată face fără greutate. Cei în drept să nu treacă cu nebagare de seamă peste glasul lui, care e al tuturor plugarilor și Românilor cinstiți. Meteahna papistașmului n'a prins în sufletul poporului unit și dorința de a se lăpăda de ea trăește vie în sufletul lui, numai începutul trebuie făcut. Ajută și tu iubite cetitor acest început, ca să se apropie cât mai îngrabă ziua binecuvântată de a ne vedea iarăși un neam, o credință, o biserică.

Istoria unei moșioare

— de 140 mii de jugăre. —

Gazeta «Beiușul» ce iese la Beiuș aduce o știre în fața căreia nu ști ce să faci, să râzi ori să te întristezi. Și anume e vorba că Vlădica și vlădicia unită dela Orade are o mică moșioară de peste 140 mii de jugăre.

De sine înțeles, cuțitul Reformei Agrare aștepta să se implante și în moșioara Vlădicului. Dar când a sosit vremea dreptății care să dea pământul sutelor de sate cari au iobăgit în el, știți ce s'a întâmplat? Vlădica a mers în fața judecătorilor și a protestat împotriva împărțirii moșiei. «Moșia nu-i a bisericii, ci îi a mea»

a zis Vlădica. «Din vremuri vechi, stăpânirea ungurească ne-a dat nouă Vlădicilor uniți această moșie pentru lipsurile noastre și vreau și eu să o țin mai departe pentru lipsurile curții mele».

Ce au zis la asta judecătorii nu se știe, dar se dă cu socoata că mai mult au răs decât să ia în seamă această ocoșală. Dacă Vlădica apăra moșia pentru lipsurile Bisericii, încă haida hai să meargă, dar să ceri să-ți rămâie și mai departe o moșioară de 140 de mii jugăre pentru lipsurile tale, asta-i un lucru pentru care a fost pagubă că și a căscat gura Vlădica și și-a făcut cale pe la Tribunal.

Probabil Vlădica unit dela Orade va fi înaintat și rugare-protest însoțită și întărită cu documente și diplome vechi, scrise pe piele de câne. Ca cel mai potrivit răspuns la această rugare-protest, Judecătorii ar trebui să pună pe dosul rugării vorbele Scripturii: «Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și îl stăpâniți pe dânsul».

Acesta de bună seamă e un document mai vechiu, decât diplomele Vlădicului cele scrise pe piele de câne.

Știri din țară.

Alegerea de senatori dela Alba-Iulia și Baia-Mare iarăși a decurs așa cum nu e bine și cum nu trebuia să decurgă. Gazetele partidului național se plâng de fel de fel de abuzuri și lucruri urâte savârșite cu privilegiul alegerilor. Pe semne și au drept pentru că la Alba-Iulia, jandarmii l au arestat pe însuși președintele partidului național.

Asta nu e bine și noi osândim cu toată puterea și greutatea cuvântului nostru astfel de lucruri urâte cari sapă la temelie legalității și dreptății din țara noastră cea nouă și tineră. Acum cei dela guvern zic că ar fi minciuni celele le spun cei din partidul național și vor face cercetare amănunțită despre decursul acestor 2 alegeri. O așteptăm!

Mișcarea împotriva jidanilor nu s'a stins nici acum. La Cluj studenții creștini nici acum n'au voit să lase pe jidani să intre în școală și așa până se vor limpezi afacerile, școala de d'istorie din Cluj s'a închis. Mișcări împotriva jidanilor au fost și prin Galați și alte orașe din țară. Unii jidani plănuiesc să-și scoată copii dela Universitățile noastre și să i trimită în alte țări străine (Franța, Germania). Cale bună!

Dela sfatul țării.

Nici în săptămâna trecută nu s'au desbătut și n'au trecut legi prin sfatul țării dela București. La rând a fost tot răspunsul la Mesaj (cuvântul Regelui). În săptămâna trecută a vorbit marele nostru dascăl Nicolae Iorga despre trădătorul Stere, arătând cu documente ce păcate a făcut în vremea războiului și dovedind că nu i-ar fi locul în casa țării, ci la ocnă la Văcărești. În Joia trecută a fost și o leacă de încercare în casa țării pentru că a vorbit doctorul Lupu și a vorbit atât de vătămător pentru țară că au sărit câțiva cu pumnii ridicați să-l mai astâmpere. A vorbit și un Ungur și s'a plâns că Ungurii din țara noastră sunt «un neam ce și a pierdut țara și nația» (bine că nu și-au pierdut și capul).

Marele prieten al Românilor, generalul Berthelot a trimis sfatului țării o scrisoare de mulțumită pentru casa și moșia ce i le-a dăruit recunoștința neamului românesc.

Ce mai fac partidele politice?

Partidul național nu ia parte la ședințele sfatului țării din București și nu sunt semne să se hotărască pentru intrarea în Parlament mai ales după alegerea dela Alba-Iulia și Baia-Mare iarăși au sporit amărăciunea între el și cei dela cârmă. Căpeteniile partidului național vor ținea la Iași un sfat de organizare cu conducătorii partidului democrat cu cari au făcut alianță politică.

Partidul țărănesc are mare tulburare în casa sa pentru că doctorul Lupu a sosit dela America cu o falcă în cer cu alta în pământ și cu amenințări că face «revoluție» și de aceea Românii cei buni din partidul țărănesc între cari și învățătorul cel cuminț și blând, Mihalache, căpetenia partidului, nu se uită cu ochi buni la Lupul din staulul lor. Mare năcaz face partidului și trădătorul Stere.

Partidul poporului de sub conducerea generalului Averescu și-a ținut săptămâna trecută congresul aici la Sibiu. S'au strâns delegați din toată țara și și-au discutat afacerile lor. În congres s'au simțit 2 f liuri de mișcări: unii pentru că să se apropie de liberali și să intre în parlament, iar alții să stea mai departe tot așa. Ca să impace și capra și varza, congresul a hotărât că nu leagă pe deputați nici să intre nici să nu intre în parlament, ci le lasă voie slobodă. Se crede totuși că partidul poporului se va apropia de liberali și va intra în ca a țării. Un lucru a plăcut la congresul averescanilor tuturor: nu s'au slobozit la batjocorirea altor partide, ci și-au discutat afacerile și năcazurile lui.

Foarte frumos a vorbit la congres poetul și fostul ministru Octavian Goga, despre chemările ce trebuie să le aibă biserica ortodoxă în statul nostru românesc.

Partidele de împotrivire (opoziție) peste tot sunt depărte de a putea face un singur front de luptă pentru a răsturna guvernul, dar de altă parte nici de **partidul liberal** nu se poate spune că nu se teme de opoziție; de aceea umblă după unii cu chemări de pace (Averescu), iar pe alții îi ajută să se slăbească cu ceartă în casa lor (țărăniștii).

Jidovii s'au supărat pe noi.

Gazeta «Adevărul» ce iese la București, ne înfruntă pentru că am îndrăznit să ne spunem și noi părerea despre mișcarea împotriva jidanilor (articolul «Jidovimea să ia aminte» din Nrul 49). La supărarea jidovilor dela «Adevărul» lor, noi le zicem «pentru prea puțin Jupânilor. Să fiți sănătoși, să vă mai puteți supăra pentru că cele multe de acum înainte urmează».

Noi le-am zis jidovilor «să ia aminte» și asta i numai începutul pentru că după «să luăm aminte» urmează apostolul și evanghelia pe care le vom spune jidovilor.

Noi spuneam în articolul care a supărat pe jidovii dela «Adevărul» că mișcarea împotriva jidanilor o au aproape toate țările din Europa și vremea a adus-o și la noi. Și asta oare nu-i adevărat? Noi ziceam mai departe că purtările jidovilor au deschis ochii popoarelor să vadă ce primejdie înseamnă pentru o țară când o prea copleșește jidovismul. Oare Ungaria și Austria n'au pățit așa?

Noi avem o grăitoare dovadă despre fosta Ungarie. Jidovii cuprinseseră gazetăria, politica, literatura în fosta Ungarie și ei erau cei mai hangoși și mai înfocați «patrioți». Dar acum după războiu, Ungurii iată s'au convins că dragostea jidanilor pentru ei a fost dragostea și sărutul lui Iuda cel mincinos.

O dovadă despre acest adevăr a spus săptămâna trecută un deputat în dieta din Peșta. Cu statistica în mână a dovedit acel deputat că din 100 de oameni cari au murit în războiu pentru țară numai (unul) a fost jidan, ceilalți toți creștini. Jidanii se lăfăiau prin cancelării și concedii în vreme ce creștinii muriau.

În Vechiul Regat cum s'au purtat jidanii în vremea războiului? Toată lumea o știe. Au ieșit cu fiori în calea lui Mackensen și ei au făcut pe șpionii și detectivii Nemților.

După intrarea României în războiu era plin și Ardealul nostru de detectivi jidani trimiși pe capul nostru din Vechiul Regat. (Cel care scrie aceste rânduri s'a ales cu o coastă ruptă prin temnițele Clujului după pâra ce i-a făcut-o un astfel de detectiv).

Ei și acum ce vedem după războiu? Jidovimea se înghiasă în fruntea tuturor mișcărilor noastre și ne acaparează rând pe rând toate ramurile vieții noastre. «Curat vorba ce zice: la războiu înapoi, la plăcinte înainte».

Iată unele din cele o mie și una de pricini pentru ce am zis și zicem: «Jidovimea să ia aminte».

Sprrijitorii gazetei „Lumina Satelor”.

În numeri trecuți am arătat pe câțiva din acei sprrijitori ai gazetei cari au plătit-o sau o desfac Duminecă de Duminecă cu numărul.

Acum vom aminti pe câțiva din acei mulți cari ni-au câștigat abonamente și ne sprrijinesc prin câștigarea de abonamente.

În locul prim amintim și de data asta între acești sprrijitori pe părintele **Aurel Nistor**, din Arpăc, care ne-a câștigat singur din satul Sfântiei Sale 137 de abonamente. Ne-au mai câștigat apoi preoții:

Ilariu Gonțea	din Țânțari	60 abon.
Emanuil Suciu	„ Șaroș	35 „
Ioan Duma	„ Petroșeni	35 „
Prot. Florian Roxin	„ Buteni	31 „
Ioan Micu	„ Bod	33 „
Ioan I. Maxim	„ Brașov-Stupini	30 „
Andron Bogdan	„ Brad	27 „
Dimitrie Mandeal	„ Porumbacul de Jos	25 „
Prot. Romul Mircea	„ Mediaș	20 „
Ioan Chiș	„ Enea sâsească	21 „
Adam Lula	„ Simeria Col.	23 „
Sebastian Russu	„ Vulcan	30 „
Iustin Sârbu	„ Seleușul Mare	20 „
Emilian Tărchild	„ Bîrghiș	15 „
Iosif Tătulea	„ Sernea Bran	18 „
Nicolae Dura	„ Deal	16 „
Prot. Emilian Stoica	„ Cohalm	15 „
Petru Lula	„ Bobâlna	15 „
Ioan Cetean	„ Țichindeal	19 „
Petru Debu	„ Todorita	16 „
Ioan Crăciun	„ Spring	15 „
Virgil Pop	„ Cristian	17 „
Dr. I. Dobre	„ Deva	19 „
Gh. F. Preșmerean	„ Vâlcele	17 „
Iacob Zorca	„ Vlădeni	16 „

(Urmează.)

Cetitorule! Ți-se pare scumpă gazeta? Cu un kilogram de brânză (42 Lei) poți plăti «Lumina Satelor» pe o jumătate de an și îți mai rămâne ceva și de tabac. Cu un kilogram de slănină sau untură poți plăti gazeta pe un an și îți mai rămâne încă ceva. Și oare gazeta nu-ți dă ea pentru sufletul tău atâta hrană cât îți dă un kilogram de brânză sau de slănină pentru stomacul tău??

„Cel mai bun dascăl”.

— Din scrisorile abonaților noștri. —

«Sunt abonat la mult plăcuta și povăuitoarea D. Voastră gazetă acum de aproape un an și tare mult ne place de ea. Cu multă dorință o aștept acum Duminecă de Duminecă și o cetesc pentru mine și familia mea. — Declar că și în viitor pentru casa mea și familia mea, «Lumina Satelor», va fi cel mai bun dascăl și sfătător...»

Ioan Lup,
primar, Berlu.

Pregătire sufletească pentru Nașterea Domnului.

„Și l-au scos Domnul Dumnezeu pe Adam din raiul desfătării“...

(Facere, 3, 23).

Iată cu ce plâns și durere ieșe Adam și Eva din raiul desfătării. Dumnezeu îi așezase în raiul tuturor bucuriilor și plăcerilor sufletești. Ei trăiau acolo cu adevărat «după chipul și asemănarea lui Dumnezeu», fără să cunoască păcatul sau moartea, sau boala sau orice alte lipsuri și scăderi sufletești sau trupești. Și cine a stricat această minunată stare sufletească a lui Adam și Eva? Ispita și păcatul. Adam și Eva n'au ascultat porunca ce le-a dat Dumnezeu și iată ce a făcut cu ei păcatul neascultării. I-a scos din raiul cel frumos; le-a slăbit sufletul și trupul și le-a umplut vieța cu boale, cu năcazuri, cu lipsuri, cu dureri trupești și sufletești. Păcatul lui Adam și Eva a fost atât de mare, încât a trecut și asupra urmașilor lor, precum zice apostolul Pavel: «printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea» (Romani 5, 12). Acesta e păcatul strămoșesc care a trecut cu moarte și cu mari scăderi trupești și sufletești în toți urmașii lui Adam.

Dar alături de păcatul și moartea, în urmașii lui Adam a trecut și ceva bun. Adam și Eva au ieșit din raiu cu lacrimile părerii de rău pentru păcatul ce l-au făcut și pentru starea fericită pe care au pierdut-o. Aceste lacrimi, precum și amintirea și dorința cea vie după fericirea pierdută, a rămas și în urmașii lui Adam. Și a mai rămas încă ceva bun. Când i-a scos din raiu, Dumnezeu a mângâiat pe Adam și Eva cu făgăduința unui Mântuitor «care va zdrobi capul șarpelui». Așteptarea acestui Mântuitor și dorul, dorința după sosirea lui, a trecut și în urmașii lui Adam. 4000 de ani a așteptat și a suspinat omenețea după sosirea acestui Mesia-Mântuitor. Proroci a ridicat Dumnezeu în diferite vremuri, cari n'au lăsat să se stingă, ci au aprins mereu în oameni dorul și așteptarea Mântuitorului. În sfârșit după noaptea cea lungă a morții și a așteptării, «lumină mare a răsărit» în peștera din Vifleem. A venit Isus Mântuitorul care a șters greșala lui

Adam cu sângele Său și ne-a împăcat iarăși cu Dumnezeu. Precum păcatul și moartea au intrat în lume prin un om, tot așa și iertarea, darul și vieța au intrat prin un om, prin Isus Hristos. (Romani cap. 5).

Aceasta este istoria căderii lui Adam și Eva din B. blie și acum, iubite cetitorule, vreau să îți spun că această istorie se află nu numai în Biblie, ci ea trăește și între noi. Istoria căderii mântuirii lui Adam și Eva este și istoria mea și a ta, a vecinului meu și al tău. «Raiul» în care așezase Dumnezeu pe Adam și Eva îl avem și noi și el este raiul ascultării de Dumnezeu și poruncile Lui. Cel care petrece în voile Domnului și umblă în căile Lui, are o bucurie, o liniște, o mulțumire, o fericire, are un raiu sufletească care nu se poate compara nici cu tot aurul și bogăția lumii. Păcatul ne scoate din acest raiu și ne bagă în iadul tuturor boalelor și durerilor sufletești și trupești.

Cetitorule! Ești tu un Adam sau o Evă pe care păcatul te-a scos din raiul ascultării?? Uită-te la chipul de sus și vezi ce face Adam și Eva. Fă și tu ca ei. Pune-ți mâinile la ochi să plângi căderea ta și să dorești mântuirea ta. Despre Adam și Eva, istoria ne spune că îndată după păcătoșie și-au dat seamă despre starea lor păcătoasă și «s'au ascuns de rușine». Așa și tu, trebuie să-ți dai seamă despre starea ta păcătoasă. Numai aflând că te afli în întunerecul păcatelor, vei dori lumina, numai aflând și simțind că ești bolnav, te vei dori după doctoz și însănătoșare sufletească. Tu trebuie să-ți dai seama și să simțești că singur nu te poți ridica din starea în care te-a adus păcatul și atunci în tine se va trezi dorul, dorința și așteptarea unui mântuitor al tău. Și iată praznicul Nașterii Domnului tocmai pe acest Mântuitor ți-l aduce. Să ne apropiem de praznicul Nașterii cu plângerea și lacrimile lui Adam și Eva pentru păcatele noastre și cu dorința și așteptarea lor după Mântuitorul cel făgăduit care este Isus Hristos.

I. T.

In preajma unui an nou să ne abonăm și câte o gazetă bună.

Se apropie anul cel nou și înainte de a intra în el trebuie să ne dăm seama că și sufletul, inima și mintea își au cererile și cerințele lor pe anul ce vine. Și lor trebuie să le facem un rost oarecare de hrană pe anul ce vine. Acest rost îl face și îl ajută și o gazetă bună care nu stă în slujba politicii și a partidelor politice, ci stă în slujba lui Dumnezeu și a luminării cetitorilor ei. Abonați-vă gazete bune pentru anul ce vine. Să nu abonați însă o gazetă de politică sau de partid căci atât politica cât și partidele se schimbă, *numai cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac*. O gazetă care să cuprindă lucruri sufletești, economice și naționale îi trebuie țaranului nostru. O astfel de gazetă este, ca cea mai bine scrisă și potrivită cu vremurile noastre de acum, „Lumina Satelor“, pe care o recomand spre citire la toți românii creștini adevărați. Pe lângă călindar și Sfânta Scriptură, în casa fiecărui român să se afle „Lumina Satelor“.

Cereți ca această gazetă să o aboneze și primăria comunală în mai multe exemplare (numere) pentru comună și să nu aboneze pe banii satului gazete de zi cari fac tot politică și zarvă în țară al cărui rău îl trageți tot voi. Foile de politică le cetește și înțelege numai notarul și primarul dacă-i mai sfătos, precum și preotul și învățătorul, nu însă și poporul (las că-i bine așa!).

Siliți și pe crășmarii din sat ca să aboneze foi și gazete, dară numai de cele cari nu fac politică, iar dacă mergeți pe la orașe și intrați în localurile străinilor, întrebați de gazetă românească, ca să vadă sașii, ungurii și jidovii că noi românii ne-am deșteptat și ne prețuim slova românească!

Așa e bine să faceți.

Ioan Păltiniș.

Cetitorule! Cu două jumătăți de vin, poți plăti gazeta pe o jumătate de an. Cu prețul unui litru de spirt (60 Lei) poți plăti gazeta pe un an și-ți mai rămâne ceva. Rămâi tu cu vinul și spirtul ce te ametește sau cu foaia ce te luminează??

De ce trebuie să ne rugăm?

«E de prisos rugăciunea» — îmi spune ieri un prieten eșind din biserică. «E destul dacă din când în când mai gândim la Dumnezeu, căci El știe totdeauna ce ne trebuie nouă și e păcat de vremea ce o mai pierdem cu rugăciunea». «Greșești prietene», i am zis eu, pentru că asta ar însemna ca și când ai avea un copil mut, pe care nu l-ai auzi niciodată cerându-ți ceva și rugându-te de ceva în graiul lui cel plăcut și dragălaș. Rugăciunea este graiul sufletului cu Dumnezeu și Dumnezeu n'a făcut suflete mut, ci grăitoare. După această încrucișare de păreri ne-am despărțit în ziua următoare des de dimineață mă întâlnesc iar cu el. «Încătrău prietene?» — îl întreb. «Tocmai la tine» — îmi răspunde el cu o voce slabă și cu întregă-i fire schimbată. «Voiam să-ți spun anume că astă noapte, de seara până dimineața am fost muncit de gânduri; câteva clipe doar dacă am închis ochii și în acest scurt timp am avut un vis îngrozitor, pe care iată ți-l spun: După cele ce le-ai spus ieri despre rugăciune, toată noaptea mi-am frământat creierii cu întrebarea dacă trebuie sau nu trebuie să ne rugăm? Atipind câteva clipe, am visat că Dumnezeu, scârbit de felul de a se ruga a celor mai mulți oameni, printr'o solie a cărei glas s'a auzit până la marginile pământului, a oprit orice fel de rugăciune. Fiori de frică m'au cu-

prins când am auzit glasul aspru și necruțător al soliei dumnezeiești. Căzând în genuchi vo-am să-mi deschid buzele spre cerere, spre rugăciune, dar nu puteam. Imi deschid atunci cărțile de rugăciune, ca să cetesc din ele, dar degeaba, slovele și rândurile de tipar îmi jucau înaintea ochilor ca niște limbi de foc ce cresc și scad cu o iuteală uimitoare. Es buzna din casă, și mi îndrept pașii de fugă spre biserică. Intrând în ea îmi răsar înaintea oamenilor nerăbdători și galbeni la față ca ceara, cari așteptau ca ziua mântuirii, ruga preotului, care tocmai urca treptele amvonului. În zădar însă, căci nici un cuvânt de rugăciune n'a putut scoate din gură bietul preot. O frică grozavă a cuprins pe cei din biserică. Sub povara unei păsări grozave eu însumi vărsam lacrimi și sudori de sânge. Câte rugăciuni învățate dela mama aveam în minte și inimă și nu puteam rosti nici una din ele! După zvârcoliri cumplite, cari m'au făcut tot apă, mă trezesc din somn, rostind cu tremurare cuvintele: «Ii mulțumesc, Te laud și Te preamăresc Atotputernice Dumnezeule, pentru că mi-ai dat puțința ca să mă rog, să-ți cer iertare pentru greșale și să-ți mulțumesc pentru binefacerile Tale». Rugându-mă așa, sufletul mi s'a u urât și acum după vorbele tale și după arătarea de astă noapte înțeleg de ce trebuie să ne rugăm. De aici înainte mă voi ruga neconținut!

Frați creștinii! Din pățania prietinelui meu învățați-vă, obișnuți-vă să vă rugați în toată ziua lui Dumnezeu cu duhul și cu adevărul. Nu uitați că vine ceasul, în care, moartea vă va închide pe vecie buzele și nu vă veți mai putea ruga.

A. Potcoavă.

Intrebări și răspunsuri

pentru lipsurile cetitorilor gazezei noastre.

Intrebare: Te rugăm, Domnule Redactor, să ne lămurești care-i pricina că în întreg județul Sibiiului se respectează ordinul referitor la închiderea crâjmelor în Dumineci și sărbători, numai aici în orașul Sibiu nu se ține acest ordin. Oare noi nu ne ținem de județul Sibiu sau poate crâjmele din Sibiu fac slujbă cu tămâie în Dumineci și sărbători??

Un cetitor sibilian.

Răspuns: Ai toată dreptatea, cinstite cetitorule, căci dacă e vorba de stricăciunile ce le fac crâjmele Dumineca, apoi aceste stricăciuni tocmai la oraș sunt mai mari și tocmai aici ar fi mai bine venit ordinul de închidere. Pricina că acest ordin nu se aplică și în Sibiu sunt proptelele cele groase cu cari marii negustori de vinuri sprijinesc crâjmele ca să le treacă beuturile. În săptămâna trecută am fost la Prefectură și am aflat acolo pe unul din acești sprijinitori ai crâjmelor. Era trimisul «Viculturii» care m'a ținut un ceas la ușa Prefecturii până ce și-a isprăvit urgenta sa afacere cu crâjmele sale din Sibiu și jur. A lergase «Vicultura» tot găfâind la Prefectură pentru că bagseama înțelesese de ceva primejdie pentru crâjmele din Sibiu. Dar s'a depărtat trimisul mai liniștit acasă, înțelegând că mai curând de Martie și așa nu va veni hoărîre dela Ministru, iar până atunci se lauda că «va răsturna cu capul în jos Mitropolia» pe care era tare cătrănit.

Aceasta, știu eu, că-i una din pricinile de ce aici în Sibiu crâjmele fac mai departe în ziua Domnului slujba diavolului.

Cetitorule! Ți-se pare scumpă gazeta?

Pune în fiecare săptămână un ou într'un vas și la capătul anului ai 52 de ouă, adică mai mult decât ti prețul gazetei pe un an.

„Până când Catilina?“...

Domnule Redactor! Mi a plăcut foarte mult apărarea ce-o faceți «Jerusalimului nostru cultural», «Astrei» din Sibiu, împotriva potopului politice de partid. Vă întreb însă că oare n'ar fi bine să vă căsați ochii și să vedeți că politica de partid a intrat de mult la «Asociațiune» și acum poate fi vorba numai de scoaterea ei și nu de apărare.

Din toate părțile, gurile rele șoptesc că «Astra» nu-și face datoria așa cum ar trebui și eu socot că au și ceva dreptate gurile rele pentru că și cei dela «Astra» s'au băgat în tărățele politice de partid. Secretarul literar spre pildă s'a prea pornit pe ieșiri, încercări și polemici politice cu toată lumea (acum pe urmă și cu Iorga, Goga), în loc să-și vadă de datoriile ce le are la «Astra» pentru luminarea poporului. «Astra» din Sibiu are prea puține legături cu poporul și când e vorba să-și facă o legătură cu un Calendar bun, iată îl face așa (Calendarul din anul acesta) cum nu trebuie făcut un Calendar pentru popor.

Și apoi Vă întreb, ce purtare au avut cei dela «Astra» față de serbarea Incoronării? De ce au fugit de Alba-Iulia încoronării ca dracul de tămâie, și mai bucuroși ar fi lăsat «să li-se taie picioarele» decât să plece la praznicul tuturor Românilor? Și ca pupăză pe colac iată acum și «Transilvania» «Astrei» ia în batjocură «slujbele» dela Incoronare, pe cari le-a rostit sufletul unui neam întreg (vezi numărul din urmă).

Oare până când Catilina, va abuza de îndelung răbdarea noastră? Până când??

Ion Tânjală.

Ne vom sili, Domnule Tânjală, să-ți scoatem de undeva un răspuns la întrebările ce ni le pui și dacă altcum nu va merge te vom chema și pe tine cu tânăla și acățătorile să ne ajuți.

Urmările prețului maximal pe grâu.

— Porcii mânâncă grâu și pâne. —

O gazetă dela Cluj arată lucrul acesta. Și anume la Cluj, primăria a pus preț maximal pe făina și pânea de grâu. Făina de grâu s'a staverit la 4 Lei kilogramul. Nu se poate tăgădui că n'ar fi lucru bun și cuminte acesta, să aperi de scumpete pânea săracilor. Dar ascultați ce s'a întâmplat mai departe. Bocotanii, îngrășătorii de porci și de boi au început ei să care făină și pâne cu carăle, nu că doară erau flămânzi, ci pentru că și-au zis: «haidați să cumpărăm pâne și făină maximată pentru porcii și boii noștri, pentru că făina de porumb și de orz nu e maximată și ne co-

stă îndoit și întreit mai mult ca pânea și grâul». Asta nu-i bine și buba răului e aceea, că s'a pus preț maximal numai pe grâul plugarului în vreme ce altele se ridică mereu cu prețul în văzduh. Asta poate fi și o mare primejdie pentru țară, căci plugarii, văzându-și munca lor de a scoate pâne din pământ mereu ferecată cu obezile prețului maximal, vor începe să zică și ei ca bogății din Cluj: «haidați să băgăm în pământ porumb, orz, ovăs, pentru că acele nu sunt maximate și așa ne plătesc mai bine munca și osteneala noastră». Și așa pânea se va împușina din an în an.

Guvernul e dator să întimpece această primejdie cu măsuri mai cumiști și mai bune ca prețurile maximale și recvirările de grâu.

O scrisoare cu multă durere în ea.

Intr'o gazetă dela București, («Dimineața») un profesor din Maramureș publică următoarea scrisoare dureroasă:

«In toate părțile beau oamenii noștri, dar nicăiri nu beau ca aici în Maramureș și nicăiri nu-s beuturile așa de rele și pline de otravă ca aici la noi. «Palinca», țuca jidanului din Maramureș este adevărată otravă. Și ce e mai dureros că din această otravă se adapă și femeile în rând cu bărbații, ba o dau chiar și în gura copiilor în loc de lapte. Roadele acestui lucru urât se și văd în toate părțile. Fumatul, furatul, cearta, înjuratul, lipsa de hrană, pelagra sunt tot atâtea ajutoare pe cari Satana le trimite în ajutorul marelui său căpitan: beutura și beția, ca să-și poată purta lupta cu biruință. Și pe urma acestei lupte rămân toate urgiile și boalele trupești și sufletești.

Am văzut copii de 6 ani fumând ca un om mare și am văzut oameni de 30—35 de ani cu o înfățișare mai îmbătrânită ca cei de 50—60 de ani (d'apoi încă dacă ai putea vedea sufletul omului!). Sunt profesor aici la o școală și de 3 ani muncim toți dascălii de aici să putem stârpi această grozavă plagă, și puțină ispravă am putut face»...

:: Să mai și râdem. ::

Puradel în raiu.

— Ce tot urli, măi țigane,
Ai turbat, ai nebunit
De-ai luat-o la goidit?
— N'am turbat, măi românică:
Mi-a murit un puradel.
Tocmai cel mai mititel
Și din toți mai frumușel,
Și-acum, bietul, vai! se duce,
Dela noi de pe pământ,
Chiar la Dumnezeu cel sfânt
Iar în cer cum o sosi
Și Sfântu-Petru o zări
Așa mândru puradel,
O să-i fie drag de el,
Iute 'n brațe-o să mi-l ia,
Cheia raiul'o să-i dea
Să se joace-așa cu ea.
Și micuțul, mititel,
Dragul tatei puradel,
Tot jucându-se cu ea
O s'o peardă, vai! săracul
Și-o să-l bată Dumnezeu
Pân l-o lua dracul!...

Țiganul argat.

Un țigan hargat la curte
La boerul dintr'un sat,
Tot pascând el caii noaptea,

Intr'un rând s'a întâmplat
Lupu-o iapă i-a mâncat.
După asta hai boerul,
Cum aude 'n data mare
Cheamă pe țigan la curte
Ca să-i facă cercetare.
Biet țiganul cam fricos,
Ca să nu cum-va s'o pață,
Se gândește, răs-gândește
Și 'n sfârșit așa vorbește:
Eu, cocoane, ce să spui?
Dar aseară cum văzui
Că 'nnopti 'nserata
Eu ipii luata
Și prin cot în sus
Mă câmpii la dus;
Dar când eu în câmp colea
Mă epiam cu dusa mea
Lupul de prin codricel
Câmpia la venit și el
Eu pe colo, el colea,
Tot epia ochita mea.
Și-a epit-o, și-a epit-o
Pân de prinsă mi-a burtit-o
Ș'apoi nu știu, drept să spui,
Ce-a mai fost, nu mai văzui,
Numai tocmai dimineața
Când abia zăream de ceață,
Lupul chiar când răsărea,
Soarele culcat ședea
Și pe bot mi se lîngea...

Th. D. Speranță.

Evanghelia de Duminică: cu ce pregătiri să așteptăm praznicile mari.

Evanghelia de Duminică cuprinde «Cartea neamului lui Isus». Această carte arată cum nașterea cea trupească a lui Isus Hristos se coboară din o legătură de neamuri, începând cu Avram cel plin de credință. Evanghelia de Duminică vrea adevărat să ne arate că a trebuit o anumită pregătire, lungă, de veacuri întregi pentru primirea lui Isus Hristos.

Și praznicile cele mari trebuiesc așteptate cu pregătiri sufletești pentru că fiecare praznic închipuiește o lucrare și un dar a Mântuitorului Hristos pentru mântuirea noastră și darul praznicului trebuie înțeles și primit cu folos sufletească. Acum voi spune ceva despre pregătirea sufletească cu care trebuie să așteptăm Crăciunul, Nașterea Domnului.

În anul trecut, o gazetă de la București a pus un premiu, adevărat o întrecere de 1000 Lei pentru acei cari vor scrie cel mai frumos articol pentru numărul de Crăciun al gazetei. Din 5 articole câte s'au trimis pentru premiare, cei de la gazetă au ales pe unul care între altele a scris și următoarele despre Crăciunul din vremurile noastre: «Așa cum să prăznuiește astăzi Crăciunul, ieu socot — zice scriitorul — că este mai mult un praznic păgân decât unul creștin. Cu săptămâni înainte încep oamenii să facă pregătiri de mâncări, de haine și beuturi pentru sărbătorile Nașterii, iar în săptămâna din urmă nu mai încapi de mulțimea oamenilor cari strâng carne, untură, beătură, grăsimi pentru serbarea praznicului. Fiecare om, bogat sau sărac ține să aibă «Crăciun gras» și să tragă un chef bun de sărbători. «Unde să chefulim la sărbători» asta este îngrijorarea de Crăciun a celor mai mulți oameni. «Ieu nu sunt preot — scrie mai departe acel scriitor

(care este avocat) — dar am părerea și credința că altfel de chemări are praznicul Nașterii Domnului și altfel a fost prăznuit la începuturile creștinismului»...

Cel care a scris aceste păreri despre prăznuirea Crăciunului de azi, a avut toată dreptatea pentru că bucuriile și desfătările cele lumești au astupat și au acoperit cu totul bucuriile cele sufletești pe cari le aduce Nașterea Domnului și pe cari trebuie să le simțim la Nașterea Domnului. Oamenii de azi vorbesc de Crăciun mai «gras» sau mai «slab» dupăcum a fost porcul de gras și după cât de multe și bune au fost mâncările, beuturile și chefurile. Asta nu e bine, pentru că *bucuria cea adevărată* a Nașterii nu o aduce porcul, nici grăsimea, nici mâncarea, nici beutura, ci o aduce vestea cea bună a sosirii unui *Mântuitor al tău*, carele se pogoară din cer pentru tine, pentru păcatele tale, pentru iertarea ta, pentru iubirea ta și mântuirea ta.

Cetitorule! Tu trebuie să-ți cercetezi viața ta, trecutul tău, păcatele tale ca să-ți poți da seamă ce înseamnă un Mântuitor ce se naște pentru tine, tremură în iesle pentru tine și mântuirea ta. Numai după cercetarea ta și cunoașterea ta vei înțelege bucuria cea adevărată a Nașterii și nu vei alerga la crâjmă să-ți faci bucurie.

Să luăm aminte! Sărbătorile de iarnă (mai ales Nașterea Domnului) prea și-au pierdut chemările sufletești ce le-au avut și trebuie să le aibă. Altcum le prăznuiau nu numai creștinii cei din tîi, ci chiar și strămoșii noștri. Colindele cele vechi și frumoase pe cari le-au făcut bătrânii noștri și le cântau spre mărirea lui Dumnezeu sunt tot atâtea dovezi că aveau mai multă grijă de cele sufletești și așteptau Nașterea cu mai multă pregătire sufletească ca noi cei de astăzi.

Cetitorule! Cu ce fel de pregătire sufletească te apropii tu de Nașterea Domnului și cu ce folos sufletească vei eși tu din acest praznic mare și sfânt??

I. Tălcuitor.

poi, și vei avea pâine destulă pe un an de zile.

Dar Adam n'a ascultat de poruncă. Văzând el înaintea lui atîta pămînt, s'a apucat să are mai mult și să înconjure locul cât ai brăzda într'o zi. Văzând Tatăl ceresc una ca asta, i-a zis cu bunătațe:

— Apoi, Adame, dacă nu m'ai ascultat, ară tu cât îi putea, că eu Țoiu da cât oi u vrea.

Și chiar așa a rămas până astăzi.

Lăcomia unui alt Adam.

Indemnat de diavoleasca patimă a lăcomiei, un econom mută într'o noapte peatra de hotar din ogrorul său și așa își mai mări prin înșelăciune moșia cu câțiva centimetri. În cealaltă zi se sui într'un ciresș ce era tocmai în apropierea hotarului mărit prin înșelăciune. Dar nici n'apucă omul să se suie bine în ciresș și deodată se rupse creanga de sub piciorul său și căzu, dînd cu capul tocmai de peatra de hotar pe care o mutase noaptea. Lovitura fu atît de grea, încât omul muri pe loc. De nu era peatra lăcomiei să-i spargă capul, nu murea.

Cetiri și tălcuiri din Biblie.

«Moise, Moise, desleagă încălțămintele picioarelor tale».

Chipul de mai sus ne arată o întâmplare din viața lui Moise. Pășcînd oile soarelui său Iotor, a văzut pe muntele Horiv un rug ce ardea întruna și nu se mai mistuia. „Și a zis Moise: apropiindu-mă voi vedea această vedenie mare“, dar atunci a auzit glasul și porunca lui Dumnezeu din focul rugului: „Moise, Moise, desleagă încălțămintele dela picioarele tale căci locul pe care stai și focul spre care te apropii, sfânt este“... (Eșire cap 3).

Întâmplarea lui Moise este cu învățatură și pentru noi creștinii de azi. În chipul focului pe care l-a văzut Moise arzînd în rug, sunt și praznicile cele mari (Nașterea, Învierea, Botezul...) Ca un foc și ca o lumină mare arde și strălucește în aceste praznice iubirea, milostivirea, bunătațe și jertfa lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră. Dar de focul și lumina acestor praznice trebuie să ne apropiem și noi cu o anumită pregătire ca și Moise de focul rugului. „Oprește-te Moise și desleagă încălțămintele tale“ a strigat Domnul din focul rugului. Asta înseamnă că l-a poftit să se apropie de focul cel ceresc cu suflet curat și curățit de murdăria păcatului. Tot așa și cătră noi când ne apropiem de praznicile cele mari, glasul Domnului ne zice: „Aruncă-ți încălțămintele tale omule, lapadă păcatele și Ți curăță mai întai sufletul, apoi te apropie de lumina praznicului. Pentru această pregătire sufletească și-au așezat posturile înaintea praznicilor mari. Dar durere, puțini sunt acei creștini cari fac această pregătire și curățire sufletească în posturi. Iată spre pildă, acum în postul Nașterii, pe degete poți număra pe acei câțiva bătrâni și bătrâne cari mai țin să se mărturisească și împărtășească. Cei mai mulți se apropie de Nașterea Domnului cu sufletul necurățit și necăștigat.

„Nu este oare un lucru nebun acesta — zice sf. Ioan Gură de aur — că de câte ori sosește o sărbătoare, se scoate din ladă haina cea mai nouă, se pun în picioare încălțăminte nouă și pe masă mâncările și beuturile cele mai alese, dar sufletul rămîne mai departe tot acelaș, neîmbrăcat, nespălat, părăsit, sălbatec, flămînd și murdar?“

Cetitorule! Se apropie și ne apropiem de Nașterea Domnului. Nu uita că ne apropiem ca și Moise de un foc ceresc, de focul cel sfânt al jertfei dumnezeiești. „Nu te apropia de acest foc ceresc — zice sf. Ioan Gură de aur — cu paie și lemne și ogringii păcatelor că nu cumva sufletul tău să se aprindă și să se mistuiască“, ci te apropie cu aurul și petritele cele scumpe ale sufletului tău, pe cari focul cel ceresc le va face să străluciască și mai tare.

O poveste veche.

După ce s'a pogorât Noe din corabie începu a lucra și a munci pe fața pămîntului, ca să se îplinească cuvîntul Domnului, pe care l-a rostit odinioară cătră Adam, că în sudoarea feței va mânca pâinea.

Umblînd și lucrînd Noe încoace și încolo, i-a venit în minte să sădească vii și se silea cum să facă mai bine acest lucru.

De unde și până unde, dă Diavolul peste el și prinde a-i face sminteală. S'a tot năcăjit el, cât s'a năcăjit, dar vița de vie nu se prindea. Iacă vine și Diavolul: — „Măi, omule, degeaba te muncești cu vița de vie, că nu se prinde de pămînt până nu o vei unge cu sânge de leu, de porc și de măgar“. Atunci, a făcut Noe după placul neou atului; viia îndată s'a prins și a slobozit mustul din care se face vin.

Și până în ziua de astăzi așa este: omul, dacă bea o sticlă de vin are curaj de leu, dar dacă mai bea una și nu se poate opri nici la a doua sau a treia, ajunge curat porc și măgar.

Lăcomia lui Adam.

După ce a scos Dumnezeu pe Adam și Eva afară din rai, a zis așa:

— Adame, să ari atîta, cât îi duce într'o zi o brazdă înainte și ina-

Calendarul săptămânii.

* Decembrie 31 zile. *

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	18 Muc. Sebastian	31 Silvester
Luni	19 Muc. Bonifaciu	1 Ianuar 1923
Marți	20 S. Muc. Ignatius	2 Macariu
Merc.	21 S. Mța Iuliana	3 Genoveva
Joi	22 Mucenița Anastasia	4 Titu
Vineri	23 SS. 10 Mci. din Crit	5 Telesfor
Sâmb.	24 S. Muc. Eugenia	6 (?) Epifania

Târguri. In 31 Decembrie: Olpret in 2 Ianuarie: Ardihat, Bozovici, Buteni, (jud. Arad), Macfalau, Petriș in 3: Apoldul-mic in 5: Mociu.

Știrile săptămânii.

„Lumina Satelor“ va eși de acum înainte tot în 6 fețe și cu chipuri frumoase în fiecare număr. La sărbătorile mari va ieși în 8 fețe. De Crăciun și Anul nou, «Lumina Satelor» se pregătește să iasă în haină de mare praznic. Cine se abonează de pe acum la gazeta, capătă și numărul de Crăciun.

Un foarte frumos „Calendar de părete“ a scos și gazeta noastră și îl va trimite gratuit tuturor abonaților cu numărul de Crăciun.

Abonați foaia de pe acum ca să primiți și acest Calendar.

Adunarea societății „Invalizii de războiu“ despre care am pomenit și noi în numărul 49 al gazetei, s'a ținut la 17 Decembrie și și-a ales un comitet pentru filiala Sibiu. Președinte al comitetului a fost ales prefectul A. Boiu, iar secretar dl notar județan Muțiu. Adunarea a fost deschisă prin o foarte frumoasă vorbire rostită de dl general Botez. S'au înscris și membri. Publicul din Sibiu și jur e rugat să ajute societatea prin înscrierea de membri ai Societății. Taxa anuală de membru face 5 Lei. Invalizii se vor putea adresa de acum înainte acestui comitet pentru diferite ajutoare și sfaturi.

Proastă chiverniseală. Ziarul «Argus» scrie negru pe alb că prin magazinele din Ardeal zacăresc și putrezesc 46 mi de vagoane lemne de șar, din pricina că pe deoparte statul a oprit exportul stejarului, iar de altă parte a pus taxe atât de mari pentru export (dela 1000—1500 de metrul cubic) încât nicăeri nu se pot vinde cu acest preț. La plângerea întreprinzătorilor de lemne s'a trimis o comisie dela Ministru care a raportat despre afacere, dar nici până în ziua de azi n'a venit nici o îndreptare.

Guvernul e dator să îndrepte această greșală pe urma căreia sufăr nu numai firmele, ci și țara întreagă și muncitorii cari nu mai capătă de lucru prin păduri.

Ședința literară din luna Decembrie a Reuniunii meseriașilor români din Sibiu ce era să se țină Joi în 15/28 Decembrie a. c. din cauze neprevăzute, se amână pe Joi în 11 Ianuarie 1923. Comitetul.

Mai sunt și astăzi prizonieri în Rusia. Mai în vară, bolșevicii au vestit (adecă au mințit) că nu mai sunt prizonieri de războiu în țara lor și cari mai sunt, vezi Doamne, nu vreau să mai plece din țara lor. Acum un domn francez ce a fost acolo și a putut scăpa din Bolșevichia spune și scrie că mai sunt încă destui prizonieri prin Rusia, între cari și Români, dar bolșevicii nu-i lasă să iasă din Rusia.

Urmările împușcării ministrilor din Grecia. Soția unuia dintre acei ministri a înebunit de durere, fica altuia a murit, iar mama unui al treilea zace în spital pentru că și-a apărut cu brațele pe fiul său ministru și soldații numai după ce i au rănit mâinile, l-au putut scoate din brațele ei să-l ducă la împușcare.

S'a spânzurat călăul bolșevicilor din Rusia după ce doi ani de zile a spânzurat peste 2000 de oameni la porunca oblăduitorilor bolșevici.

„Gogu“, așa este numele unei piese teatrale populare, cu cântece, în 3 acte, scrisă de colaboratorul nostru dl Horia Petra Petrescu. Piesa aceasta ar trebui să fie citită în șezătorile noastre culturale și jucată prin satele noastre, fiindcă, pe lângă cântece și glume, mai cuprinde și o samă de învățături învie-mântate într-o formă potrivită. — Vrea să dea de răs dar și de gândit sătenilor noștri, să trezească pe «om»-ul din noi, arătându-ne ce rău e când n'ai nici un Dumnezeu și-ți bați joc de toate, ca Lichirie, cel care fusese la bolșevicii ruși. Răspândind gândurile din «Gogu» săvârșiți o faptă bună. — Piesa a apărut tocmai de sub tipar, în editura W. Krafft (Sibiu) și se capătă pentru 12 Lei pela librării.

Valuta (prețul) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	170.—
1 franc francez	„	12.68
1 dinar sârbesc	„	2.50
100 mărci nemțești	„	2.80
100 coroane ungurești	„	7.50
100 coroane austriace	„	—28

Leul s'a plătit la Paris cu 8 centime (bani) francezi.

A înghițit 16 chei. În Germania a fost prins un vesut hoț, care fura bani din cassele (cașle) de fer. După ce l'au dus la temniță, hoțului i s'a făcut rău și a început a se zgârci de durere la foale. Viind doctorul la fața locului, a cercetat și a aflat că în burta hoțului se află 16 chei pentru casse de fer (mai mici ca altfel de chei). Hoțul înghițise aceste chei când a fost prins, în nădejdea că va mai scăpa și își va mai putea vedea de meserie.

Celor cari li s'a pierdut urma în războiu vor fi declarați de morți. Precum se știe, o mulțime de ostași s'au pierdut urma în războiu, adecă nu se știe nici de au murit, nici de mai trăiesc. Pe urma acestui lucru, femeile celor căsătoriți au avut și au mult de suferit pentru că anii au trecut și trec, iar legea nu le dă despărțenie despre soții lor dispăruți și așa nu se pot căsători a doua oară de atât numai așa cum nu vrea Dumnezeu, iar pe copii născuți din aceste căsătorii de noaptea, legea li pune tot pe numele soțului dispărut.

Acum în urma miilor de rugări ce au mers la ministru în această afacere, e vorba să se declare de morți cei dispăruți. Toate bune dar ce va fi cu acei «morți» cari s'ar întâmpla să mai vie acasă și acasă își vor afla femeile măritate?

Cea mai grasă femeie din lume se zice că ar fi una din America ce trage peste 130 kilograme și în o mătăhală cât un coteț. Gazetele din America scriu multe lucruri interesante despre această femeie. Așa odată s'a întâmplat că s'a aprins casa în care ședea cu alți căseni. Oamenii au trebuit să scape pe ferestri, dar femeia n'a încăput pe fereastră și oamenii au trebuit să sară cu săcurile să lărgească fereastră. A fost și la circus să se arete pe bani oamenilor, dar a trebuit să se lase de această meserie pentru că oamenii tot mereu o împungeau cu acul să vază că oare nu cumva a mai pus și ceva umplutură pe sub haine de se vede așa grasă și înfoiată. Până acum a stricat 265 de scaune pe cari a sezut și 7 căruțe în cari s'a suit. La o mâncare îndoapă o găină grasă.

Cum stau târgurile? Bucatele s'au vândut la Constanța: Orzul cu 300 Lei sută de kilograme, porumbul nou cu 272 până 350 Lei, ovășul cu 335 Lei, fasolea cu 575 Lei, secara cu 200 Lei sută de kilograme. Aici la Sibiu ferdela de grâu se vinde cam dela 60 Lei în sus, iar cea de porumb între 58—60 Lei.

Primăria din Sibiu a pus prețuri de orientare pentru carnea de porc 20—28 Lei kilogramul, cea de vită 11—14 Lei, pentru cea de vițel 16—18 Lei, cea de bivoli 10 Lei, pentru slănină crudă 40—44, pentru untură topită 60 Lei kilogramul.

Târgurile de vite se aude că au început să fie mai bine căutate.

Cu jumătate de preț pe tren vor putea călători primării comunelor în înțelesul unui ordin ce l-a dat ministru trenurilor.

A ars moara cea mare din Salonta, una din cele mai mari și mai vestite mori din țară. Focul a făcut o pagubă de 24 milioane și în foc s'au topit și 100 vagoane de grâu și făină.

1.000.000.000.000. Numărul acesta înseamnă un milion de miliarde și atât face datoria Germaniei socotită în valuta (prețul) de azi a banilor de hârtie (marca) din țara lor. Când ne gândim că într'un miliard sunt o mie de milioane, ne putem închipui cât amar de bani va fi într'un milion de miliarde.

Socotită această datorie după numărul oamenilor din Germania, se vine pe fiecare suflet de om o datorie de 19 milioane Mărci. Veacuri întregi vor trebui să se poată scutura de această datorie, de cumva până atunci nu vor rămânea pe nimica și bani și datoriile.

Ferestrele nu se vor mai sparge. Un englez vestește că ar fi iscodit un fel de materie nouă din care face sticlă de ferestri. Această materie este moale ca și guma și vede tot atât de bine ca și glăja din ferestrele de acum. Dacă o lovești cu ceva se îndoie numai, ș'apoi iarăși se întinde.

Mulțumită publică. Societatea «Principele Mircea» mulțumește și pe calea aceasta doamnei văd. preotese Laura Aron pentru donația de Lei 200 în amintirea soțului Nicolae Aron fost preot și a neuitatului său fiu Dr. Nic. Aron, fost medic. Elvira Botea, prezidentă. Eug. Doboiu, cassiera societății.

Un portar harnic

caută «Școala Normală Andrei Șaguna» din Sibiu. Cei căsătoriți, dar fără copii sunt preferiți. Amânunte la Economatul școlii.

A apărut:

Calendarul Bunului Creștin
(Vechiul Calendar arhidiecezan)

← pe anul 1923. →

L-a scos biserica noastră (Consistorul) din Sibiu și cuprinde materie foarte bogată: culturală și literară, cu articole de învățatură și petrecere, și cu numeroase icoane, care de care mai frumoase.

Calendarul se vinde și se poate comanda la Librăria Arhidiecezană în Sibiu, și în alte librării. Costă 10 lei.

Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaloane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze la „Librăria arhidiecezană“, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (28) 3—4

